

Panie Rektorze! Pani Dziekan! Panowie Dziekani! Szanowni członkowie Rady Wydziału! Szanowni Goście!

Pozwólcie, że swoje wystąpienie skieruję w całości do tych, którzy są tu dziś najważniejsi – do kandydatów na studentów naszego Wydziału.

Drodzy kandydaci!

Wydział, który wybraliście, jest wyjątkowy i nietuzinkowy. Pozwólcie więc, że i ja zacznę swoje wystąpienie w sposób nietypowy. Poproszę o film.

[„Randka z ETI”, <http://www.wir.eti.pg.gda.pl/eti>]

To światowa prapremiera tego filmu, zrealizowanego specjalnie dla Was. Myślę, że jego twórcom należą się gorące brawa!

Wy już macie za sobą swoją pierwszą randkę z ETI. Czas teraz na wspólne – mam nadzieję, że dla większości z Was pięcioletnie – życie. A zapewniam Was, że Wasz wybór partnera na to życie był właściwy.

Politechnika Gdańska to wspaniała uczelnia, z długoletnią tradycją i bogatymi osiągnięciami. Przez pierwsze 40 lat była uczelnią niemiecką – takie były kręte losy naszego Gdańska. W maju 1945 roku została polską uczelnią państwową. Nasz wydział został założony kilka lat później, w roku 1952, najpierw jako Wydział Łączności, potem Wydział Elektroniki, by w roku 1995 stać się Wydziałem Elektroniki, Telekomunikacji i Informatyki. Z przyjemnością widzę na sali emerytowanych profesorów, którzy kładli podwaliny pod nasz Wydział, także w tych latach, gdy powstawał, którzy budowali jego fundamenty. Dzięki nim nasz Wydział jest dziś tym, czym jest. Dziękujemy Wam!

Bez przesady można powiedzieć, że obecnie nasz Wydział przechodzi etap dynamicznego rozwoju. Ten gmach, w którym się znajdujemy, został oddany do użytku ledwie rok temu. Jego budowa została częściowo sfinansowana z funduszy własnych Politechniki, funduszy ministerialnych i funduszy Unii Europejskiej. Uszanujcie go! Podjęliśmy też poważny trud odnowienia naszego starego gmachu. W roku 2010 zostanie zakończony pierwszy etap remontu, po którym nasz stary gmach stanie się równie piękny jak ten nowy. W następnych latach zostaną wyremontowane dwa audytoria i powstanie unikatowe w skali europejskiej laboratorium wizualizacji przestrzennej. Ten etap planujemy ukończyć w roku 2012-2013. Jednocześnie rozpoczęliśmy proces unowocześnienia dwunastu specjalistycznych laboratoriów sprzętowych. To przedsięwzięcie zakończy się w roku 2011. Na te dwa ostatnie projekty uzyskaliśmy środki z funduszy Unii Europejskiej. To wszystko robimy dla Was, tak by Wasze warunki studiowania stawały się coraz lepsze.

O dynamicznym rozwoju naszego wydziału świadczy także stale rosnąca liczba studentów. W roku 2004 na naszym Wydziale studiowało niespełna 2400 studentów. Aktualnie, licząc Was, liczba ta sięga 3500, a do roku 2012-2013 zamierzamy osiągnąć liczbę 4000. Do tego obligują nas zresztą zobowiązania podjęte w związku z budową nowego gmachu.

Nie będę Was tu epatował kolejnymi liczbami. Nie one są najważniejsze. Największym zasobem, skarbem naszego Wydziału są jego pracownicy, jego kadra naukowo-dydaktyczna. Są wśród tej kadry laureaci prestiżowych nagród, takich jak: „Polski Nobel”, czyli Nagroda Fundacji na rzecz Nauki Polskiej, „Gdański Nobel”, czyli Nagroda Naukowa Miasta Gdańska im. Jana Heweliusza, tzw. „Młody Heweliusz”, a także licznych nagród Prezesa Rady Ministrów i Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Jest wśród naszej kadry także członek

Polskiej Akademii Nauk, aktualny Rektor Politechniki Gdańskiej – po raz pierwszy w historii naszego Wydziału – z czego jesteśmy szczególnie dumni.

Wszyscy z ponad 180 pracowników naukowo-dydaktycznych naszego Wydziału, także Ci, którym nie udało się uzyskać tak znaczących wyróżnień, są gotowi, by służyć Wam swoją wiedzą i doświadczeniem w zgłębianiu tajników informatyki, elektroniki, telekomunikacji, automatyki i inżynierii biomedycznej. Ale musicie nam w tym pomóc. A to w dużej mierze zależy od Waszej dojrzałości, ambicji i pracowitości.

Drodzy kandydaci!

Gdy tak patrzę na Was, gdy myślę o tym, kim jesteście, przychodzi mi na myśl pewna opowiadka filozoficzna. Posłuchajcie prozę – jest krótka. Do rzeźbiarza, który rzeźbił coś w kamieniu, przyszedł mały chłopiec. „Co rzeźbisz” – spytał chłopiec. „Przyjdź za kilka dni, to sam zobaczysz” – odparł rzeźbiarz. Gdy po kilku dniach chłopiec przyszedł do rzeźbiarza, zobaczył pięknego konia, wyrzeźbionego z kamienia. Zachwycony krzyknął: „Skąd wiedziałeś, że on tam jest?”

Każdy z Was jest taką bryłą kamienia: bardziej lub mniej ukształtowaną. Waszymi pierwszymi rzeźbiarzami byli i są – choć w coraz mniejszym stopniu – Wasi rodzice. Rzeźbiła Was szkoła – ten etap macie już jednak za sobą. Waszymi rzeźbiarzami są też koledzy, otoczenie, środowisko. Od dziś my też staniemy się Waszymi rzeźbiarzami. Ale bez Waszego udziału, bez Waszej współpracy nasze dłuto nic nie zdziała. Proszę Was zatem, byście przestrzegali kilku zasad. Po pierwsze – dajcie nam szansę i uczęszczajcie na zajęcia. Nic nie zastąpi fizycznego kontaktu z nauczycielem. Po drugie – uczcie się systematycznie, bo tylko systematyczność pozwoli Wam ugruntować zdobytą wiedzę, tak by stała się Wam przydatna w przyszłej pracy zawodowej. I po trzecie wreszcie – znajdźcie sobie jedną dziedzinę, która Was szczególnie zainteresuje, która stanie się Waszym hobby. Samodzielnie poszerzajcie swoją wiedzę na jej temat. Zapiszcie się do koła naukowego, znajdźcie sobie opiekuna naukowego. Weźcie udział w fascynujących projektach naukowych, których tak wiele jest teraz realizowanych na naszym Wydziale. Bądźcie wybitni w tej jednej dziedzinie, i dobrzy w pozostałych, a będziecie postrzegani jako wybitni studenci. A takich potrzebuje nasz Wydział.

Na koniec życzę Wam, byście dzięki studiom odbytym tu u nas, znaleźli swoje miejsce w życiu, w tym już naprawdę dorosłym, bo tylko to daje to, co można nazwać spokojnym szczęściem. A ja mam marzenie, które – jak sądzę – jest także marzeniem wszystkich nauczycieli akademickich, by każdy z Was po latach, kiedy już znajdzie to swoje miejsce w życiu, spojrzął na siebie, nieco z dystansu i retrospektywnie, i wspominając nas, swoich nauczycieli, pomyślał: „Skąd oni wiedzieli, że ja tam jestem?”

Rok akademicki 2009/2010 na Wydziale Elektroniki, Telekomunikacji Informatyki Politechniki Gdańskiej ogłaszam za otwarty!

Krzysztof Goczyła

2.10.2009, Gdańsk